

ме и второй пѣть, като се мине помежду малко време.

Когато вече ни се даде волѣж да влѣземъ, тогава ако врата-та е затворена, трѣба да ѝ отвориме полегичка безъ никакое шумѣнье, и като влеземъ пакъ тѣй да ѝ затвориме; и това да не забравиме нито на влизанье, нито на излизанье.

Като се свинимъ предъ които отиваме да посѣтимъ трѣба най-напредъ да ги здрависаме съ покланякъе-то главж-тж си по много, или по-малко, споредъ чловѣка; сетнѣ съ дулы признателны да изяснимъ причинж-тж на посѣщенье-то си.

Ако ли има и други при тѣхъ, не трѣба да ги оставимъ безъ поздравъ, но свинго да здрависаме, както приличя.

Сетнѣ не трѣба да сѣдаме ако не ны покавятъ, нито пакъ приличя да чякаме да ны канятъ по-много отъ два пѣти.

А когато ще сѣдаме, трѣба да избираме по-долно-то мѣсто, а не по горно-то, освѣтъ ако ступанъ-тъ ни повуди на това. И трѣба да сѣдаме благочинно, съ почетъ; и, като кажемъ причива-та на посѣщенье-то си, не трѣба ный първень да отваряме разговоръ, ако чловѣкъ-тъ, съ когото приказваме е по-горень отъ насъ, но да чякаме той да начне и тогава ный да слушаеме, или да се отговаряме когато потрѣба.

Кога посѣщенье-те става за нѣкож работж, то-